

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky jednomyseľne v právnej veci žalobcu: **JUDr. D. P.**, správca konkurznej podstaty T., a. s. v likvidácii, C., IČO: X., zast. advokátom JUDr. J. G., K. proti žalovanej: **T. C.**, narodená 06. 06. 1955, bytom G., **o zaplatenie 477,60 eur s príslušenstvom**, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. 09. 2010, sp. zn. 8 Cbi 15/2009-67, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 8 Cbi 15/2009–67 zo dňa 28. 09. 2010 **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov konania n e m á právo na náhradu trov odvolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 8 Cbi 15/2009–67 zo dňa 28. 09. 2010 rozhodol tak, že konanie zastavil a žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania nepriznal.

V dôvodoch uznesenia uviedol, že žalobca si napriek výzve na zaplatenie súdneho poplatku, ktorá bola doručená právnemu zástupcovi žalobcu dňa 06. 08. 2009 nesplnil jeho poplatkovú povinnosť a súdny poplatok za návrh vo výške 28,50 eur neuhradil. Konštatoval, že uznesením č. k. 8 Cbi 15/2009-43 zo dňa 09. 12. 2009 súd nepriznal navrhovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré uznesenie Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením č. k. 4 Obo 1/2010-51 zo dňa 29. 01. 2010 potvrdil. Žalobca bol upozornený doručenou výzvou, že ak v stanovenej lehote súdny poplatok nezaplatí súd konanie zastaví. Do dnešného dňa súdny poplatok zaplatený nebol. Citoval ustanovenie § 1 ods. 1 zákona č. 71/1192 Zb. zákona o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov a ustanovenie § 10 ods. 1, 3 zákona o súdnych poplatkoch. V zmysle ods. 3 citovaného ustanovenia zákona o súdnych poplatkoch konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p.

Proti tomuto uzneseniu, odvolanie podal v zákonnej lehote žalobca, v ktorom označil napadnuté uznesenie za nesprávne a taktiež také, ktoré vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Citoval ustanovenia § 4 ods. 2 písmeno m./ zákona č. 71/1992 Zb., zákon č. 8/2005 Z. z., podľa ktorého správca je fyzická osoba alebo právnická osoba zapísaná do zoznamu správcov / §21 /. Tvrdenia že žalobcovi nemožno priznať oslobodenie od súdneho poplatku na základe poznámky č. 3f pod čiarou zákona č. 71/ 1992 Zb. označil za nesprávne, keďže poznámky v zákonoch pod čiarou nemajú priamu normatívnu povahu, ale len charakter informačnej súčasti právneho predpisu. Žalobca je názoru, že oslobodenie od súdnych poplatkov sa vzťahuje aj na správcov konkurznej podstaty v konkurzných konaniach podľa zákona č. 328/ 1991 Zb. a s poukazom na rozhodnutie sp. zn. 3Obo 6/2010. Na základe uvedeného navrhol napadnuté uznesenie zrušiť. Podľa jeho názoru žalobca je v tomto konaní v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písmeno m/ zákona č. 71/1992 Zb. oslobodený od súdneho poplatku a teda nie je tu dôvod na zastavenie konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec podľa ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nevyhovelo.

Základnou otázkou pre posúdenie správnosti napadnutého rozhodnutia je, či správca konkurznej podstaty ustanovený do funkcie podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní je oslobodený od poplatku v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písmeno m./ zákona č. 71/ 1992 o súdnych poplatkoch.

Je pravdou, že uznesením sp. zn. 3 Obo 6/2010, na ktoré žalobca v odvolaní poukázal, Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací vyslovil, že prvostupňový súd vyslovil nesprávny právny záver, že žalobca nie je od poplatkovej povinnosti oslobodený. Vzhľadom na rôzny výklad k danej problematike v dovolacom senáte, výklad tejto právnej otázky, bol predmetom rokovania obchodného kolégia konaného dňa 23. 11. 2010, na ktorom bolo zaujaté stanovisko k zjednoteniu výkladu ustanovenia § 4 ods. 2 písmeno m./ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov tak, že správca konkurznej podstaty ustanovený do funkcie podľa zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní nie je oslobodený od poplatku v zmysle ustanovenia § 4 ods. 2 písmeno m/ zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov. Z obsahu rozhodnutia č. k. 1 MOboV 18/2009, v ktorom je vyslovený tento právny názor vyplýva, že zákon

č. 621/ 2005 Z. z., ktorý sa mení a dopĺňa zákon SNR č. 71/1992 Zb. v ustanovení § 4 ods. 2 písmeno m/ priznal oslobodenie od poplatku správcovi podľa osobitného predpisu, teda nešpecifikoval, o ktorého konkrétneho správcu ide. Práve poznámka pod čiarou, ako normatívna proklamatívna časť informuje pre potrebu aplikácie právneho predpisu v praxi, ktorý osobitný predpis mal na mysli zákonodarca. V danom prípade ide o poznámku 3f/zákona č. 7/ 2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, z ktorého dôvodu dovolací súd vyvodil záver, že oslobodenie od poplatkovej povinnosti sa vzťahuje podľa § 4 ods. 2 písmeno m./ zákona č. 71/ 1992 Zb. v znení zmien a doplnkov na správcu konkurznej podstaty ustanoveného podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii.

Zákon č. 621/2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon SNR č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov, nadobudol účinnosť 1. januára 2006.

Zákon č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a o doplnení niektorých zákonov nadobudol účinnosť 1. júla 2005 a týmto zákonom podľa § 208 / zrušovacie ustanovenia / bol zrušený zákon č. 328/ 1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení zmien a doplnkov / okrem čl. I., ktorý nadobudol účinnosť 1. januára 2006 /.

Najvyšší súd Slovenskej republiky poukázal na ustanovenie § 206 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z., podľa ktorého konkurzy a vyrovnania vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou tohto zákona ako aj právne vzťahy s nimi súvisiace sa spravujú podľa doterajších právnych predpisov.

Za nesporné uviedol, že zákon č. 7/2005 Z. z. zrušil zákon č. 328/1991 Zb. v znení zmien a doplnkov, a že tento zrušený zákon sa nebude aplikovať od 1. júla 2005, resp. 1. januára 2006 do budúcnosti v nových veciach, konkurzy a vyrovnaní vyhlásené alebo povolené pred účinnosťou zákona č. 7/2005 Z. z. ako aj právnej vzťahy s nimi súvisiace sa spravujú zákonom č. 328/1991 Zb. v platnom znení. Preto aj zákon č. 62/2005 Z. z. účinný od 1. januára 2006 prihliadol na túto skutočnosť, o čom svedčí poznámka pod čiarou 3g/ zákon č. 328/ 1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov vzťahujúca sa k § 4 ods. 2 písmeno o./ zákona o súdnych poplatkoch. Dovolací súd vyslovil právny názor, že aj zrušený právny predpis môže byť uvedený v poznámke ako osobitný predpis, pokiaľ sa podľa tohto / zrušené predpisy / zákona č. 328/10991 Zb. / v znení zmien a doplnkov / vedú súdne konania.

Zákon č. 62/ 2005 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon SNR č. 71/1992 Zb. v ustanovení § 4 ods. 2 písmeno m./ priznal oslobodenie správcovi podľa osobitého predpisu, teda nešpecifikoval o ktorého správcu ide. Práve poznámkou pod čiarou ako normatívna proklamatívna časť informuje pre potrebu aplikácie právneho predpisu v praxi, ktorý osobitný predpis má na mysli zákonodarca. V danom prípade ide o poznámku 3f/ zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a o doplnení niektorých zákonov. Preto oslobodenie od poplatku pola § 4 ods. 2 písmeno m/ zákona č. 71/1992 Zb. v znení zmien a doplnkov sa vzťahuje iba na správcu ustanoveného podľa zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Ak by znenie ustanovenia § 4 ods. 2 písmeno m/ zákona č. 71/2005 Z. z. existovalo bez poznámky 3f/ tak by sa oslobodenie od súdneho poplatku týkalo všetkých správcov podľa osobitného predpisu /napr. správcu banky vykonávajúci výkon nútenej správy podľa zákona č. 546/2006 Z. z. hypotekárneho správcu – správcu podľa zákona č. 367/2004 Z. z. V tejto súvislosti poukázal na dôvodovú správu k vládnemu návrhu č. 1345 zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu napadnuté uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k.8 Cbi 5/2010-40 zo dňa 13. 08. 2010 ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

Účastníkom konania náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti toto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 22. augusta 2011

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažíčková